

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

49. De filio prodigo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

lutis. Quidni ego vicissim : Tollam jugum ejus, quod suave est, & onus leve? Quin instituit publicam gratulationem, convocans amicos & vicinos, Angelos & justos, dicens illis : Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat. Matt. 11. 29.

PUNCTUM III.

Epiphonema. Dico vobis, quod ita gaudium erit in coelo super uno peccatore poenitentem agente, quam supra nonaginta novem justis, qui non indigent poenitentia. Gaudium conversionis. Quemadmodum si pater aliquis habeat plures filios sibi charissimos, ac ex eis unus ad mortem infirmetur, & præter spem convalescat, extraordinarium gaudium concipit ipse, & familia tota, quale non ex reliquis sanis : ita in hoc discam gaudere & gratulari de salute peccatorum, & non ut Phariseus murmurare. Ac si aliquando aberrem, vel ideo redire studeam, ut Deum & Angelos lætificem : contra, averset peccatum, ne contristem.

MEDITATIO XLIX.

De Filio prodigo. Luc. 5.

PUNCTUM PRIMUM.

Duo genera filiorum, bonus est major natus, Boni & quia virtus antiquior vitio est, & confert mali filii senilem maturitatem, & prudentiam : malus autem

tem

tem est junior, ab imprudentia & levitate animi, quam ostendit petendo à patre portionem suam, quasi Deus quidpiam alicui debeat, & præsumens, quòd possit per se eam gubernare. Adverte, quomodo Deus talenta distribuat naturalia, nec non etiam supernaturalia dona, ut
Eccl. 15. utantur pro libertate. *Deus enim ab initio constituit hominem, & reliquit illum in manu consilij sui:* ita tamen, ut bonum usum suggerat, & auxilium præbeat. Disce bene agi cum eo, qui in domo patris cœlestis amat manere sub ejus gubernatione, nec præsumit seipsum regere, ut iste prodigus, qui in regionem longinquam abiit, elongatus à Deo per peccatum, & oblivionem sui Creatoris, jacturamque faciens omnium acceptorum, inhærendo creaturis: fit, ut superbus degeneret in luxuriæ sordes. Cogitabo, me ejusmodi fuisse, qui me subtraxerim à Patre, & mille peccatis involverim per hoc.

PUNCTUM II.

1. Fames. **M**iseriæ recedentis à patre. 1. Fames, non panis, sed cibi spiritualis, in regione illa longinqua, non usus Sacramentorum, non exhortatio, aut lectio pia, non exempla virtutum, non internæ à Deo consolationes. 2. Adhæret uni civium, diabolo, qui ad indigna servitia servientem abjicit. 3. Pascit porcos, in id tantum intentus, ut sensuales cupiditates expleat, vel ipsos etiam dæmones pascit, qui turpitudinibus hominis, quasi cibis oblectantur. 4. Neque miser

Eccl. 15.

14.

Libertas
hominis

1.

Fames.

2.

Servitus

3.

Pascere
dæmo-
nem.

4.

ser

fer satiatur, quia est cibus bestiarum, non ho- Infatia-
 minis. Misericordiæ divinæ est affligere pec- bilis vo-
 cantes, ut resipiscant, sicut iste doctus malis. luptas.
Sepiam, inquit, viam ipsorum spinis. Contra est *Osea*
 periculosa prosperitas peccatori. *Misereamur 2.6.*
impio, ait Dominus, & non discet justitiam. Et *Isa. 26.*
quiescet indignatio mea in te, & auferetur zelus 10.
meus à te, & quiescam, nec irascar amplius. *Ezech. 16. 42.*

PUNCTUM III.

Resipiscit prodigus. Initium conversionis, Gratia
 reflectere super statum suum. *In se autem præve-*
reversus, præventus gratia; quæ etiam pecca- niens.
tores non deserit. *Redite peccatores ad cor.* Et *Isa 46.*
audite duri corde, qui longè estis à justitia; pro- 8. 12.
pe feci justitiam meam, non elongabitur, & salus
mea non morabitur. Tantùm velitis. Deinde Adju-
 promovet conversionem, si suum cum statu ju- vans.
 storum conferat, etiam minus perfectorum :
Quanti mercenarij in domo Patris mei abun-
dant panibus? ego autem hîc fame pereo. Atque
 id tanto efficacius fit, si ipse ex illis aliquando
 fuit. *Vadam & revertar ad virum meum prio-* *Osea. 2.*
rem, quia bene erat tunc magis, quàm nunc. Et 7.
convertimini & videbitis, quid sit inter justum *Mal. 3.*
& impium, & inter servientem Deo, & non ser- 18.
vientem ei. Præterea ex his sequitur proposi- Proposi-
 tum firmum & efficax nixum agnitioni sui, & tum effi-
 fiducia in Deum. *Surgam & ibo ad patrem* *cax.*
meum, & dicam: jam non sum dignus vocari
filius tuus, fac me sicut unum de mercenarijs
tuis.

tuus. Tandem festinato opus est ad exequendum propositum, ut iste; *Et surgens venit ad patrem suum.*

PUNCTUM IV.

EXcipitur à patre: *Cùm adhuc longè esset, vidit illum pater ipsius, Et misericordiâ motus est.* Cùm adhuc in peccato esset, & resipiscere cogitaret, imò ante hoc: quomodo enim cogitaret, nisi Deo præveniente per gratiam? Iubet reddi *primam stolam* justitiæ, *annulum in manus*, ad exercitium bonorum operum, *calceamenta pedibus*, ad mortificationem pravorum affectuum, & convivio adhibet sui sacratissimi corporis: atque hæc omnia agit significatione maxima lætitiæ. Quid tunc filius, quando non inter mercenarios se receptum, sed in priorem statum videt?

Reddit
gratiam

PUNCTUM V.

Quod senior filius ægrè fert: sic innocetiores quidam solent indignari ob indulta dona peccatoribus, defectu videlicet humilitatis & charitatis, cùm potius dicere deberent, quod Moyses: *Quis tribuat, ut omnis populus prophetet, Et det eis Dominus spiritum suum?* Deinde per hoc responsum senioris voluit Christus declarare, tantam esse misericordiam Dei erga peccatores, ut possit invidiam provocare in ipsis justis: tametsi illi divina consilia venerantes acquiescunt.

Invidia
aliquo-
rum.

Num.
11. 29.

Et

Et tandem obedientem filium mirificè solatur: *Fili! tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt*: quid ergo est, quod de stola & vitulo queraris? Tale est hoc, ac quod de ove perditâ: *Majus & gaudium, &c.* nec ideo præjudicatur justis, qui non indigent pœnitentiâ.

MEDITATIO L.

De saucio à latronibus. Luc. 10.

PUNCTUM PRIMUM.

Homo hîc est quivis Adæ filius, qui cùm es-
set in gratia, & civis Ierusalem cœlestis, lapsus.
descendit in Iericho, quod lunam significat,
per affectum rerum caducarum. Hic incidit in *Luc. 10.*
latrones, hoc est, dæmones insidiatores, & a-
pertos etiam invasores, qui mundi, & carnis no-
stræ ministerio utuntur, ad nos perdendos, nem-
pe opera mundanorum hominum, & nostris
appetitionibus. Expoliant bonis, charitate, & *Quibus*
aliis donis Spiritûs Sancti, eam comitantibus, & *spoliant.*
nominatim alium alia virtute, aut castitate, aut
patientia, &c. vel etiam ipsa fide, ac spe, cùm
obesse quamplurimum intendant, dicentes:
Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in *ps. 136.*
ea. Plagæ sunt, quæ ex peccato manent in po-
tentijs, obstructio intellectûs, debilitas volun-
tatis ad resistendum vitijs, inordinatio passio-
num. *Semivivus relinquitur* cum sola fide, &
lumine naturali. Hunc me fuisse cogitabo.

PUN-